

Mirkova kri. Ko je dan zatem novica začela prihajati na Ravne, kar nisimo hoteli verjeti. Nikoli več ne bo Mirko dvignil glave od papirjev na svoji delovni mizi in se zazrl v podobo Škrlatice. Nikoli več Mirkovo oko ne bo vrglo pogleda na podobo Matterhorna, verjetno največkrat upodobljenega alpskega vrha, ki je tudi krasila Mirkovo delovno okolje. In nikoli več se ne bo zjutraj, pri odhodu na delo, njegovo oko ozrlo proti Uršlji...

V vrstah ravenskih planincev je zavezala vrzel, ki je ne bo mogoče hitro zapolniti. Mirko je v okviru ravenskega planinskega društva opravljal različne naloge. V času, ko sem bil predsednik društva, je bil Mirko med drugim tudi njegov podpredsednik, torej moj najbližji sodelavec. Bil pa je tudi načelnik gospodarskega odseka in gospodar koč na Ledinah. Za vedno mi bo ostala v spominu njegova požrtvovalnost v dobro društvu. Pri delu za koč je spretno uporabljal znanje, ki si ga je pridobil v železarni pri opravljanju poklicnega dela kot nadzornik projektov pri izgradnji tovarne. Bodoči obiskovalci Koče naj se zato med svojimi obiski spomnijo tudi Mirkovega prispevka pri vzdrževanju in širitvi koč. Naslednji Mirkov prispevek društvu je širjenje kroga planincev in angažiranje članov za delo v društvu. Med prijatelji jih je gotovo nekaj, ki jim je vrata v planinsko društvo in ljubezen do obiskovanja hribov odprl prav Mirko.

Osebnost se zelo rad spominjam najinega neposrednega sodelovanja pri pripravljanju izletov oz. pohodov. Dva sta mi še posebej v spominu. Pot »Čez goro k očetu« v decembrskih nočeh se je med koroškimi planinci zelo udomačila in priljubila. Ko smo jo leta 1993 prvič pripravili, je bil Mirko ob meni, ko sva jo pred pohodom skupaj prehodila, pomagal pa je tudi pri organizaciji in izvedbi pohoda. Upravičeno ga imam za soočeta te planinske poti.

Ko po osamosvojitvi Slovenije kar naenkrat ni bilo več obmejnega pasu, so se planincem odprli novi prostori. Z Mirkom sva takrat, leta 1992, načrtovala planinski pohod

po graničarskih poteh. Opravila sva ga samo v prvi etapi od Strojne do Rehta, sama pa sva prehodila tudi etapo od Pece do Koprivne. Mirko je pri takšnih pohodih z novo vsebino vedno rad sodeloval.

Med prijatelji in planinci, ki smo ga poblizje poznali, je veljal za poznavalca manj obljudenih in samotnih poti. Kadar je bil zaprosen, je rad svetoval in njegovi nasveti so se običajno pokazali koristni. Žal mu tisto soboto njegove obilne izkušnje in telesna pripravljenost niso pomagali. Pomagati mu ni mogel niti sin, ki ga je na pohodu spremljal. Gora ja hotela drugače.

V imenu ravenskih planincev želim Mirku miren počitek v domači zemlji. Sinovoma, ki ju je imel tako rad in je bil nanju ponosen, onadva pa sta mu ljubezen obilo vračala, sestrama in bratoma in ostalemu sorodstvu izrekam v imenu društva iskreno sožalje. In naj se, Mirko, poslovim od tebe tudi kot bratranec, ki si mu bil največkrat planinski drug. Hvala, Mirko, za vse skupne ure in poti!

Maksimilijan Večko

#### 4. srečanje vodnikov PZS v Kamniški Bistrici

V soboto, 18. novembra 2000, se je v Kamniški Bistrici zbralo 35 vodnikov Planinske zveze Slovenije iz meddruštvenih odborov Podravski, Ljubljanski, Notranjski, Savinjski, Kamniško-Bistriški in Primorski. Med vabljenimi gosti so bili podpredsednik Planinske zveze Slovenije in član predsedstva PZS **Borut Peršolja**, generalni tajnik PZS **Srečko Podbevšek** in vodja Odbora za kategorizacijo **Bojan Pollak**.

Osrednja tema okrogle mize na neformalnem srečanju vodnikov PZS so bila številna vprašanja in dileme ob ustanovitvi že več let načrtovane in od planinskih vodnikov zahtevane vodniške komisije. S tem naj bi vodniki vendarle dobili telo, ki bi suvereno zastopalo interese prstovoljnih vodnikov Planinske zveze Slovenije v njenih organih: upravnem odboru PZS, skupščini PZS in v vseh mednarodnih telesih, v katerih se vključuje planinska organizacija.

Ustanovljena komisija naj bi delovala samostojno, z visoko stopnjo avtonomije znotraj Planinske zveze Slovenije, s statusom stalne komisije upravnega odbora PZS. Kot takšna naj bi imela svoje organe delovanja, bila bi nestrankarska, neprofitna in nepridobitna. Strokovne podlage za delo komisije so bile že sprejete, vendar le v okviru Mladinske komisije PZS.

V razpravi je podpredsednik Planinske zveze Slovenije Borut Peršolja predstavil razvojni dogajanje po sprejetju sklepa upravnega odbora PZS meseca marca leta 1998, da je potrebno pripraviti predloge in smernice za delo vodniške komisije. V sklepu ni bilo definirano, kdo naj pelje aktivnosti za njeno ustanovitev. Mladinska komisija PZS je nekajkrat opozorila Komisijo za vzgojo in izobraževanje (KVIZ), da se loti akcije, a se niti Komisija za vzgojo in izobraževanje niti nihče od njenih odborov pobudi doslej ni odzval. Zato je bila na podlagi skle-

### Kipeča strast

ALEŠ TACER

*Stopinja  
kamna se oprime  
in vrw  
se v dlani roke hrani;  
telo  
se s skalami ljubkuje,  
njih hlad  
toplote se ne brani...*

*Pogled žareči  
vrh objema,  
kipeča strast  
je zlitja  
cilj  
in vez  
ustvarjena  
med nama dvema...*

*V žitju  
gore in človeka  
osvajanje se nežno  
snuje;  
v brezmejno dalj  
višav, globeli  
ljubezni ples  
se nadaljuje...*